

Először belátjuk, hogy egy R_b belső ellenállású áramforrás akkor adja le a legnagyobb teljesítményt, ha az R terhelő ellenállás éppen R_b -vel egyenlő. Ha az áramforrás üresjáratú feszültsége U_0 , akkor R terhelő ellenálláson $I = \frac{U_0}{R + R_b}$ áram folyik, s a felvett teljesítmény

$$P = I^2 R = U_0^2 \frac{R}{(R + R_b)^2}.$$

Nyilván igaz, hogy P ott maximális, ahol az

$$f(R) = \frac{(R + R_b)^2}{R} = \left(R + \frac{R_b^2}{R} \right) + 2R_b$$

függvénynek minimuma van. Ez viszont — a zárójelben álló tagra alkalmazva a számtani és mértani közepekre vonatkozó

$$R + \frac{R_b^2}{R} \geq 2\sqrt{R \cdot \frac{R_b^2}{R}} = 2R_b$$

egyenlőtlenséget, éppen a bizonyítandó állítást adja: P -nek $R = R_b$ -nél van maximuma, s ez a maximális teljesítmény

$$P(R_b) = \frac{U_0^2}{4R_b}.$$

Változzon most R_b belső ellenállás R'_b -re úgy, hogy $P(R'_b) = 0,8P(R_b)$ teljesüljön. A fenti összefüggésekből $R'_b = 1,25R_b$. Így a ténylegesen leadott teljesítmény az eredeti $R = R_b$ terhelő ellenálláson

$$P' = U_0^2 \frac{R_b}{(R'_b + R_b)^2} = \frac{U_0^2 R_b}{(2,25R_b)^2} = \frac{1}{5,06} \cdot \frac{U_0^2}{R_b},$$

ami az eredetileg leadott $P(R_b)$ teljesítménynek $\frac{P'}{P} = \frac{4}{5,06} = 0,79 = 79\%$ -a. A leadott teljesítmény tehát 21 százalékkal csökkent.

Kovács Balduin (Fazekas M. Főv. Gyak. Gimn., II. o. t.) dolgozata alapján